

آواز ماه مه

یوسف رسولی

ما فرزندانِ دودیم،

زاده‌ی شب‌های بی‌پنجره،

جوانه‌ی خاکسترِ سیم‌ها،

و بر لبه‌ی خستگی

لبخند می‌کاریم.

**

دست‌هامان خالی‌تر از رؤیاست،

اما بوی نانِ گرم را
در مشتهای بی‌نام‌مان
نگه داشته‌ایم.
چشم‌هامان،
که هزار بار از آیینهِ گذشته‌اند،
هنوز کورسویِ امیدی را
در انتهای راهروهای تاریک
می‌جویند.

**

ای خاکِ بی‌نام!
ای شبِ بی‌چراغ!
ما از دل خاموش‌ترین میدان‌ها
آوازی تازه برمی‌آوریم،
زخمی و بی‌پرچم،
بی‌سلاح و بی‌ترس،
اما لبریز از نامِ انسانِ در بند.

**

کارگرِ امروز

دیگر با بیل و پتک نمی‌جنگد،

با واژه‌های نامرئی،

با فشارهای بی‌رنگ،

با کارخانه‌های بی‌دیوار

دست و پنجه نرم می‌کند.

**

اما هنوز،

در نبضِ خاموش سیم‌ها،

در ارتعاشِ بی‌صدا،

دلی می‌تپد

که دستِ تهی را به امید گره می‌زند.

**

ما آخرین وارثانِ ایستادگی،

در جهانی که بوی آهن نمی‌دهد

که سنگین از سکوت و فراموشی ست،

زخم‌هایمان را

چون بیرق بر نیزه‌های فردا می‌کوبیم.

**

و ماه مه،

تنها روزی در تقویم نیست،

تپشِ گرمِ خونی‌ست

که در رگ‌های فراموش‌شده‌ی این زمین

دوباره جریان می‌یابد.

مه ۲۰۲۵

روزنامه

منتشر شده در صفحه ۷ از ویژه نامه شماره ۲/۴ **روزنامه**
دوشنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۸ آوریل ۲۰۲۵

سایت:

www.Ruzname.org

ایمیل:

RUZNAME2@gmail.com

اینستاگرام:

https://www.instagram.com/ruzname_2

تلگرام:

https://t.me/RUZNAME_2

یوتیوب:

<http://www.youtube.com/@Ruzname-2>

کلاب هاوس:

<https://www.clubhouse.com/house/روزنامه>